

Toespraak in de Paasnacht in Schollevaar, 11 april 2009, 21.00 uur

Thema: 'Weet je waar je het zoeken moet?' naar aanleiding van Lukas 24: 1-12

1. 'En toch...'

In de 19e eeuw leefde er een Japanse dichter die Issa heette. Hij schreef, zoals zoveel Japanse dichters, heel korte gedichten, zoals haiku's. Toen hij nog maar een klein jongetje was, overleed zijn moeder. Dat was het begin van heel veel ellende die hij in zijn leven zou meemaken. Heel veel jaren later, en heel veel verdriet later, onder ander meer het overlijden van zijn dochter) ging Issa naar een Zenmeester om troost te vinden. De meester herinnerde Issa aan de boodschap van het Zenboeddhisme, namelijk: dat deze wereld niets anders is dan een illusie. De wereld lijkt op de morgendauw, buiten op de velden. Als de zon opkomt, dan is de dauw weg, verdamppt, verdwenen. Issa bleef boeddhist, maar diep van binnen hunkerde hij naar méér, naar een boodschap van hoop. Toen hij naar huis ging, schreef hij dit gedicht:

*De wereld is dauw –
De wereld is dauw –
en toch,
en toch...*

Wat Issa onder woorden bracht, dat is dat diepe verlangen in een mensenhart. Een verlangen naar hoop, naar vervulling. Het is een verlangen naar echte troost, als we verdriet hebben. Geen goedkope troost, geen holle frasen en platte woorden, maar echte troost. Het is een verlangen naar een leven dat zin heeft, dat echt betekenis heeft, een verlangen naar diepe rust, diepe vrede. Herkent u dat verlangen? Die hunkering, van binnen?

Afgelopen vrijdag was ik twee keer op de begraafplaats Schollevaar. Terwijl ik langs de graven liep, zag ik heel veel bekende namen. Dat gebeurt, dat je ergens lang woont, zoals wij hier in Capelle. Opeens kwam die vraag op me af: wat is het leven eigenlijk? Wat geeft nu écht vervulling? Waar doe je het nu wérkelijk voor, allemaal?

2. Zoeken naar een dood lichaam

De vrouwen over wie we gelezen hebben zijn ook op weg naar een graf. Het is het graf van een Vriend, die tegelijk zoveel méér was dan een vriend: hun Meester, hun Heer, hun Verlosser. Jezus. Ze hebben erbij gestaan, op vrijdag: dat Hij stierf aan het kruis. Onvoorstelbaar dramatisch... Zó vreselijk! Jezus, hun goede Meester, altijd bezig om mensen te helpen, te genezen, om mensen nieuw leven te geven, in verbinding te brengen met God. En nu is Hij gestorven. Zijn lichaam is op vrijdagavond snel in een rotsgraf gelegd, want de sabbath, de Joodse rustdag, stond voor de deur. Maar nu gaan ze Zijn lichaam verzorgen. Ze hebben van alles klaargemaakt.

Maar dan, opeens... blijkt dat het graf open is! De steen is weg! Onvoorstelbaar! Wat is er aan de hand?! Wat gebeurt hier?! En dan, opeens, zijn er twee mannen in stralende gewaden, die een vraag stellen: 'Waarom zoekt u de Levende onder de doden? Hij is hier niet, Hij is uit de dood opgewekt!'

Die vraag, die is de moeite waard is om een poosje met je mee te dragen. 'Waarom zoek je de Levende bij de doden?' Deze vrouwen willen iets goeds doen. Op een heel eerlijke en liefdevolle manier willen ze er zijn voor Jezus. En tóch zijn ze op de verkeerde plaats. Ze zoeken Jezus waar Hij niet te vinden is. Ze zoeken Hem bij de doden, terwijl Hij nu juist de Levende is!

Dat kan dus, blijkbaar! Je kunt heel eerlijk en oprecht zoeken, en toch niet op de goede plaats zoeken. Je vraagt je af: Issa, die Japanse dichter, zou hij in zijn leven nog verder gezocht hebben? Waar moet je zoeken? Weet u

dat? Weet u waar u het zoeken moet? We zeggen dat weleens, in moeilijke situaties: 'Ik weet niet waar ik het zóéken moet!' 'O, ik had zó'n pijn, ik wist niet waar ik zóéken moest!' Dan wil je wel zoeken naar oplossingen, maar je weet niet wáár.

Deze vrouwen zóéken naar een dood lichaam in een graf, terwijl ze een levende Heer zouden kunnen vinden! Ze zoeken hun troost en

vervulling in het verzorgen van een overledene, terwijl ze oneindig veel meer troost en vervulling kunnen vinden in de ontmoeting met dé Levende!

3. Waar zoek je het ware geluk, de echte vervulling?

Waar zoek je het? Waar zoek je hoop? Waar zoek naar de zin van je bestaan? Waar zoek je vreugde, echte vrede? Misschien kunnen we dat eens even bij onszelf testen, waar we het zoeken. Wat zou u zeggen, als u déze zin moest afmaken: 'Ik zou echt gelukkig zijn, als...' Wat zou jij zeggen? 'Ik zou echt gelukkig zijn, als...'

Waar zoek je het? In het verdienen van veel geld! Rijkdom, luxe! Ik denk, zoals we hier bij elkaar zitten, dat we allemaal zullen zeggen: 'Nee, geld, dat is het niet. dat is zo plat, zo materialistisch.' Ja... maar intussen draait er héél veel in de samenleving om geld, om welvaart, om luxe. Waar we elkaar allemaal niet toe kunnen brengen, gewoon door geld te bieden. Het is nu net 1 april geweest. Heeft u het eerlijk ingevuld, het belastingformulier? Als dat niet zo is, dan is geld voor u dus belangrijker dan een goed geweten. Liever een kwaad geweten dan meer betalen. Dat is een constatering...

Maakt geld dan toch gelukkig? Waar zoekt u het echte geluk? Aanzien? Beroemdheid? Ook daarvoor geldt weer hetzelfde: we zeggen allemaal: 'Daar gáát het toch niet om?' Maar intussen: als je zou worden uitgenodigd voor Pauw en Witteman? Dan zet je daar wel álles voor opzij! Waarom? 'Ik kom op de tv!'

Wat is het bij u? Waar zoekt u het in? Reizen? Veel landen zien, veel werelddelen? Reizen kan je enorm in de greep hebben, honger naar verre landen. En hoe vaak zeggen mensen het niet, als ze oud geworden zijn? 'Ik heb een

goed leven gehad. Ik heb véél van de wereld gezien!' Is dat het dan tóch, wat levensvervulling geeft?

Of je uiterlijk. Je kleding, je haar, je huid, je uitstraling. Als we hier met elkaar zeggen: 'Nee hoor, dat is voor ons niet belangrijk', dan zit het grootste deel van ons te liegen. En natuurlijk is het belangrijk hoe je eruit ziet. Dat je goed zorgt voor je lichaam. Maar wat kun je ontzettend ongelukkig zijn, als je vindt dat je er niet goed uitziet! Hoeveel mensen zijn daar niet depressief door! Is dat terecht?! Is het zó belangrijk? We hebben met elkaar een samenleving gecreëerd waarin voor velen van ons, vooral jongeren, de hoogste vraag in het leven is: 'Hoe zie ik eruit?' En de cijfers spreken voor zich: wat wordt er niet uitgegeven aan schoonheidsmiddelen, luxe kleding, noem maar op.

Wanneer ben je nou echt gelukkig? Ik kan nog wel een poosje doorgaan zo. De één is pas gelukkig als die aandacht krijgt. Aandacht, alles draait om aandacht. Desnoods negatieve aandacht. De ander is pas gelukkig als die weer een volgende kick heeft bereikt: van kick naar kick. Op muziekfestivals, of steeds hogere bungee-jumpsprongen, of steeds gevaarlijker stunts.

4. Gebroken bakken of de Bron van levend water?

Maar het gekke is: bij al deze dingen zeggen we tegen elkaar: 'Nee, daar zit het niet in. Daar word je niet echt gelukkig van.' Maar ondertussen zoeken we het geluk wel op die plaatsen. 'Waarom zoek je de Levende bij de doden?'

De Bijbel is heel overtuigd, en heel duidelijk: er is er maar Eén die echt de diepste levensvervulling geeft, en dat is Jezus! Bij Hem is werkelijke vrede, echte, diepe blijdschap. En Hij geeft je zóveel meer dan je ooit had gedacht! Deze vrouwen komen voor de verzorging van een dode, maar ze worden verrast door de Levende! En als u die Levende nog niet kent, dan kan ik u alleen maar heel hartelijk uitnodigen: zoek contact met Hem, met Jezus. Want inderdaad: Hij leeft! Ook nu! U kunt Hem vinden! Hij láát Zich vinden. Hij biedt werkelijke levensvreugde aan.

Augustinus, één van de grootste denkers in de Westerse geschiedenis, hij schreef dit: 'Onrustig is ons hart, totdat het rust vindt in U, o God.' En Blaise Pascal, groot natuurkundige - misschien moet jij op school wel leren de Wet van Pascal – Blaise Pascal schreef: 'Ieder mens heeft van binnen, in zijn hart, een soort vacuüm, dat alleen door God gevuld kan worden.'

In de Bijbel staat een indringend beeld. In Jeremia 2 gaat het over het verdriet van God. Hij heeft verdriet, omdat Zijn mensen Hem verlaten. En dan zegt God dit: 'Mijn volk heeft twee wandaden begaan. Mij, de bron van levend water, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water vasthouden.' Waarom zou je het zoeken in gebroken bakken, terwijl er een bron van levend water is?

Vanavond staat de levende Heer klaar! Met open armen! Hij zegt: 'Ik ben de Bron van levend water! Kom bij Mij! dan geef Ik je te drinken, en je zult nooit meer dorstig op zoek zijn naar surrogaat-geluk. Ik geef je een vrede die het menselijk verstand te boven gaat!'

5. Wie Jezus Christus gevonden heeft, heeft het leven gevonden!

Pasen is het feest van Jezus' overwinning op de dood. Hij leeft! Hij geeft perspectief, hoop, toekomst, zelfs over de grens van de dood heen! En als je je overgeeft aan Hem, dan gaat Hij je gebruiken, om te zegen te worden. Dan vindt je pas echt levensvervulling!

In het nieuwste nummer van *Straatjournaal*, de straatkrant, staat een stuk over Sam Childers. Eerst zocht hij het in de drugs. Maar toen kwam Jezus Christus, en Sam gaf zich over aan de Heer. En Jezus Christus ging hem inzetten, in Afrika. Sam Childers heeft een heel eigen roeping. Wat doet hij? U weet wellicht dat je in Afrika dat vreselijke 'Verzetsleger van de Heer' hebt, een afschuwelijke rebellenbeweging onder leiding van Joseph Kony. Die Joseph Kony is werkelijk een monster. Dat 'Verzetsleger van de Heer' – afschuwelijk dat Gods naam zo wordt misbruikt! – dat ontvoert kinderen en misvormt ze tot kindsoldaten. Die kinderen móéten moorden, onder zware dwang. En wat doet nu Sam Childers? Met een aantal anderen voert hij aanvallen uit op de kampen van Joseph

Kony om ontvoerde kinderen te bevrijden. En zo heeft hij al heel veel kinderen gered. In het interview in *Straatjournaal* krijgt hij de vraag, of hij het niet moeilijk vindt dat hij dan zelf ook wapens moet gebruiken. Hij zegt: 'Ik ben niet een persoon die uit is op moord. Maar het is nodig dat deze

mensen worden gestopt. Ik denk dat het geloof in Jezus Christus ervoor heeft gezorgd dat ik niet bang ben voor de dood. Ik geloof dat wanneer we echt het vertrouwen krijgen dat we nodig hebben, we zonder twijfel weten dat de vijand ons niet kan doden. Het enige wat ons kan gebeuren is dat we uit de wereld gaan naar het Koninkrijk.'

Wie Jezus Christus heeft gevonden, heeft het leven gevonden. Hij geeft werkelijk vertrouwen, vaste grond onder je voeten. Van daaruit kun je je inzetten, zelfs in levensgevaarlijke missies.

Weet u waar u het zoeken moet? Weet jij het? Zoek het niet bij de doden. Zoek de Levende! En vind de diepste vreugde die een mens ooit vinden kan! Amen.